

ВИКОНАВСЬКА ДІЯЛЬНІСТЬ НАРОДНОЇ ХОРОВОЇ КАПЕЛИ “ЛЕМКОВИНА” У КОНТЕКСТІ РОЗВИТКУ УКРАЇНСЬКОГО НАРОДНО-ПІСЕННОГО МИСТЕЦТВА

У статті аналізується історичний шлях становлення та творчої діяльності хору “Лемковина” (Львівщина). Визначено основні засади формування виконавської політики колективу впродовж усього періоду його функціонування. Автор досліджує жанрові площини репертуару хору, відзначає роль концертної діяльності хорової капели у збереженні традицій лемківської пісенної культури на сучасному етапі. Як додаток пропонується перелік репертуару хору “Лемковина” за жанрами (різноманітні народні пісні, колядки й щедрівки, духовні авторські твори, вокальні твори сучасних композиторів, твори на слова Т.Шевченка).

Ключові слова: лемки, хорове мистецтво, народна пісня.

В умовах духовного відродження українського народу та побудови незалежної української держави зростає роль відродження та значення духовно-мистецької культури лемків як складової етнографічної групи українців і загального культуротворчого процесу.

Найболючіша у лемківській історії трагедія, що виникла після Другої світової війни, насильне їх виселення із Західних Карпат на схід, а також на північно-західні землі Польщі, надзвичайно ускладнила лемкам проблему збереження культурних надбань і спричинила унеможливлення їхнього розвитку. Вихідцями з Бескидів було втрачено рідну землю, природне середовище багатоговікового проживання, історичні пам'ятки культури, давні народні промисли, саморобний одяг лемків.

Особливо несприятливим для продовження розвитку фольклорної традиції лемків було їх хаотичне розселення на західних землях післявоєнної Польщі, що разом із штучним нагнітанням антиукраїнських настроїв польського середовища було розраховане на швидку асиміляцію [1, с.214]. Відбувалось прагнення знищити традиційні форми лемківського фольклору на громадському рівні та звужити його до сімейно-побутової сфери. В Україні офіційна влада розселяла лемків у східні та південні області: Одеську, Миколаївську, Сталінську (пізніше Донецьку), Ворошиловградську (пізніше Луганську). Але через короткий час (переважно у 1946–1947 рр.) більшість лемківських родин переселилися у західні області України, головним чином до Львівської, Тернопільської, Івано-Франківської областей.

На жаль, із плином часу в нових поколіннях лемківських родин усе частіше традиційний фольклор звужується та спрощується у сфері побуту, виходячи з щоденного культурно-побутового функціонування. Такий фольклор в окремих своїх елементах втрачає міжпоколіннюву передачу й, по суті, свідомо припиняє новотворення у душі регіонального етнографічного плану.

Фольклорові лемків притаманні окремі риси музичного та поетичного стилю словаків, чехів, моравів, німців, поляків. Саме синтез культур та етнічних елементів сусідніх народів був і залишається важливим фактором розвитку карпатського фольклору. Найціннішим скарбом духовної культури населення Західних Карпат є народна пісня, своєрідність якої пов'язана з наслідком географічних, етнографічних, соціальних та політичних чинників, що діяли впродовж усієї історії лемківської землі. Починаючи з 50-х років активізуються питання збереження та відродження історії рідного краю, а також духовно-мистецької, зокрема пісенної, культури предків.

Актуальність проблеми дослідження полягає у розкритті сучасного лемківського пісенного виконавства в Україні на основі аналізу репертуару народної хорової капели “Лемковина”.

Мета даної статті – висвітлення процесу становлення та творчо-мистецьких досягнень хорового колективу “Лемковина” в історичному розвитку.

Головним завданням є виявлення жанрових площин пісенного репертуару народної хорової капели “Лемковина”. Матеріалом для статті послужили особисті зустрічі автора з керівником та учасниками колективу.

Народний спів, зокрема звук, є матеріалізованою основою перетворення ідейно-художніх та стильових якостей фольклорного першотвору у фонічні й виступає найколеритнішою барвою народної манери виконання. Найзагальніші характеристики фольклорної манери вокального звукоутворення чітко проглядаються у гуртовому співі.

У 1969 році при будинку культури у селищі Рудно на Львівщині об’єднались прихильники лемківської пісні, створивши хорову капелу під назвою “Лемковина”. Ініціаторами створення були лемки за походженням Павло Юрковський, Роман Соболевський, Федір Нацик, родини Дмитра Байси та Дмитра Головатого. Їхню ідею підтримали композитор Анатолій Кос-Анатольський, сестри Байко та культурно-громадські діячі з Лемківщини. Першим художнім керівником і диригентом хору “Лемковина” був Роман Кокотайло. Після нього з колективом працювали Михайло Мокрецький, Тарас Матвійв, Ігор Цикліньський. Саме в той час відбулося утвердження колективу, почалися концертні виступи, виступи на радіо й телебаченні, участь у фестивалях, конкурсах тощо. З кожним концертом, репетицією “Лемковина” утверджувала себе як непересічний, зрілий, багатоголосий колектив, про який дізнавалися усе ширші кола шанувальників хорового співу, лемківського фольклору. У різні роки склад “Лемковини” змінювався від 45 до 80 осіб. Люди співали сім’ями, родинами.

З 1975 по 1997 роки керівництво хором здійснював Іван Кушнір – виходець із лемківської землі зі села Бонарівки, який не лише чудово розумів зміст і форму лемківської пісні, її самобутність, але й був душею споріднений з пісенно-фольклорним мистецтвом рідного краю. При ньому капела з року в рік мужніла та зростала і в 1978 році за успіхи, високий мистецький рівень і активну концертну діяльність колективу було присвоєно почесне звання “Самодіяльна народна хорова капела”. Згодом створили оркестрову групу гудаків (сопілкарів), яку очолив Зеновій Булик, а пізніше Нестор Сорока. Залучення до колективу “гудаків” дало можливість значно розширити репертуар, збагатити виконавські можливості капели, поживавити концертну діяльність.

За час свого існування хорова капела “Лемковина” з концертами побувала на Івано-Франківщині, Тернопіллі, у Закарпатській області, в Києві, в естонському місті Рапле на святі пісні. Капела щороку є постійним учасником громадського життя міста Львова та області. Стали традиційними її виступи на святах “З народної криниці”, “Червона калина”, “Свято лемківської культури”, “Свято зими”, виступи з програмою “Різдво Христове” на сценах Львова та на телебаченні. За сумлінну та плідну працю хоровий колектив був неодноразово відзначений, зокрема, дипломом І ступеня Всесоюзного фестивалю самодіяльної творчості (1976), дипломом лауреата республіканського телеконкурсу “Сонячні кларнети” (1984), дипломом лауреата II Всесоюзного фестивалю художньої творчості, дипломом Всесоюзної фірми “Мелодія” (1987).

Удосконалюючи виконавську майстерність, збагачуючи репертуар новими піснями, капела “Лемковина” привертає увагу діячів культури з України та поза її межами.

У 1986 році Всесоюзна фірма грампластику випустила спеціальну платівку для українців за рубежом під назвою “Привіт з України”. У ній поруч із записами Черкаського народного

хору, Державної капели бандуристів, українського народного хору ім. Г. Верьовки та інших професійних виконавців є пісня "Юж мелем" у виконанні "Лемковини", а це значить, що капела вже тоді була znana серед шанувальників українського народного мистецтва.

У 1987 році Українська студія документальних фільмів зняла стрічку "Співає Лемковина", що вийшла на екрани країни в 1988 році й була закуплена українськими установами діаспори у Сполучених Штатах Америки та Канаді.

Особливою подією для хору був запис на Всеукраїнській фірмі "Мелодія" у 1986–1987 рр. Перша грамплатівка вийшла під назвою "Співає "Лемковина", а через рік – друга "Заграй мі, гудачку". Загалом було записано 30 пісень, яким властивий своєрідний колорит, поетичність, здоровий гумор.

Починаючи з 1990 року хорова капела "Лемковина" щорічно бере участь у фольклорному фестивалі лемківської культури "Лемківська ватра" в с. Ждиня у Польщі (колишня Лемківщина), на яку з'їжджаються лемки з усього світу, зокрема Німеччини, країн колишньої Югославії, США, України та інших держав. Перебуваючи на "Ватрі", саме хористи "Лемковини" завжди виконують св. Літургію у церкві сусіднього з Ждиною селища Гладишів або традиційно на ватрянному полі.

Упродовж усього свого творчого шляху "Лемковина" поруч із лемківськими, українськими та авторськими піснями виконує хорові твори на слова великого Кобзаря. У 1990-х роках із великим успіхом хорова капела давала концерти на Черкащині, в місті Каневі. "За всі 23 роки нашої спільної праці це був найкращий виступ, – згадував диригент Іван Кушнір – так глибоко, натхненно і водночас легко, здавалось, на безмежному диханні, безсмертні Кобзареві слова у лемковинському гурті не звучали ніколи. Ми виконували "Заповіт" (обр. Л.Ревуцького), "Реве та стогне Дніпр широкий" (обр. А.Авдієвського), "Сонце заходить" (обр. В.Іконника), "Світе тихий, краю милий" (муз. Д.Котка), "Вітер з гаєм розмовляє" (муз. Д.Коханського), "Учітеся брати мої" (муз. А.Кос-Анатольського) та ряд інших. Це, справді, були незабутні, зворушливі хвилини". У березневі дні щороку "Лемковина" проводить значну кількість виступів у Львові та інших областях України, несучи людям безсмертне Шевченкове слово.

Капела "Лемковина" не стояла осторонь громадського та політичного життя в роки становлення незалежної України. Пісенний репертуар поповнився піснями українських січових стрільців ("Там під Перемишлем", "Зродились ми"), українськими народними піснями в обробках А.Захарченка, А.Кос-Анатольського, К.Стеценка, Є.Козака, Г.Верети, М.Гринишина, М.Колесси, Я.Ярославенка, М.Леонтовича, Г.Давидовського, А.Гнатишина та інших.

У роки незалежної України творчий хоровий колектив здійснив поїздки на Харківщину, Луганщину, до Криму, на Закарпаття. Усі вони мали ідейно-національне спрямування. У газеті "За вільну Україну" (31 березня 1992 р.) у статті під назвою "Десант в Криму" розповідалося, що "...десант львів'ян" користувався великим успіхом. Всюди його приймали привітно" [2].

Учасники "Лемковини", у більшості лемки-переселенці старшого покоління, пам'ятають трагічну сторінку своєї історії – насильну депортацію зі споконвічних земель. Тому в кожному концерті поруч із веселими, танцювальними, жартівливими творами звучать твори сумного характеру: "Туга за Карпатами" (муз. Т.Гичко), "Ой верше мій верше" (обр. М.Гайворонського), своєрідний лемківський гімн "Гори наши" (обр. Р.Соболевського), "Зашуміли ліси" (обр. І.Майчика), а також авторські твори М.Костецького, І.Недільського, М.Кропивницького, Я.Торхановського, І.Майчика та ін.

У творчому доробку народної хорової капели “Лемковина” понад 200 хорових творів різних жанрів: необрядові, що поділяються за жанрово-тематичним змістом, серед яких: “Пень дуплавий” (обр. М.Дацка), “Повідав мі милий” (обр. І.Майчика), “Як єм ишов з Дебречина” (обр. Г.Верети), “Дівча, рушай собом” (обр. В.Флиса), “Під облачком” (обр. Д.Задора); календарно-обрядові – колядки та шедрівки (“Бог ся рождає”, “Пасли пастирі воли”, “Іде зізвезда чудна”, “Пришли шедрувати”, “Пришли сме ту щедрати” та інші); веснянки, гаївки, русальні, собіткові (купальські), жнивні, серед яких: “Чиє ж то полечко” (обр. А.Кос-Анатольського), “Брало дівча лен” (обр. Л.Горової), “Юж мелем” (обр. Є.Козака) тощо. Репертуар капели складають і родинно-обрядові пісні: “Співайте дівочки” (обр. Ф.Колесси), “Не буду ся женив” (обр. М.Дацка) та багато ін.

Лемківським пісням притаманне речитативне інтонування, тобто спів голосу з незначним роздвоєнням на декілька голосів. Часто використовуються синкопи, мелізми, прикраси, мелодії з малим охопленням звукоряду. У творах можна зустріти побудову тоніки, що знаходиться у середині звукоряду. Трапляється у лемківських творах архаїка у формі викладу та мелосі, використовується сучасний мажоро-мінор, словацькі, польські впливи. Наявність середньовічних ладів у всіх проявах, чистих і модифікованих, у сучасній лемківській пісенності, зокрема в репертуарі хору “Лемковина”, явище помітне, що свідчить про консервативну рису українських народних мас. Так, в основі мелодій пісень “В зеленім гаю” та “На високій горі” використовуються характерні для лемківського пісенного діалекту давні лади: в першій – міксолідійський F-dur із тенденцією до відхилення в тональність субдомінанти, а в другій – дорійський a-moll із високим IV-м ступенем, який можна сприймати як ввідний тон до доміаннти. Фактура в цих творах – подвійне двоголосся. У статті “Обробки народних пісень з Лемківщини” автор Ольга Кальченко зазначає, що “...поряд з ясною мелодичною виразністю кожного голосу в лемківських піснях особливу роль відіграє гармонічна структура – акордова вертикаль і мелодична горизонталь” [3, с.45], адже лемківським пісням притаманні акордові комплекси. Такі особливості впливають на гармонічну фактуру і свідчать про гомофонний стиль хорових пісень із Лемківщини. “Характерні особливості індивідуальних співацько-виконавських манер, крім звукоутворення, торкаються й інших виконавських параметрів: інтонування, штрихів, вокалізації приголосних, агогіки й темпоритму, жести та міміки, типових ознак фактури гуртового співу та їх питомої ваги в індивідуальній манері даного співака-одинака чи хорового колективу” [4, с.79]. Виявивши та узагальнивши характерні ознаки індивідуальних, локально-регіональних манер співу, що вбирають у себе елементи загальнонаціональної, регіональних та іншонаціональних, у тому числі і професійної та самодіяльної вокальної культури, двопланова манера звукоутворення на Лемківщині стала основною частиною народної манери співу.

Проголошення незалежної української держави створило якісно нові умови для відродження та розвитку лемківської культури, зміцнення зв’язків з українськими лемківськими громадами в зарубіжних країнах. Хорова капела “Лемковина” побувала на гастролях у 1990 році у Словаччині на фестивалі української культури в місті Свиднику, а в 1994 році на запрошення “Союзу українок” Німеччини в Мюнхені (Німеччина). Крім лемківських та українських народних пісень, учасники капели виконували духовні твори св. Літургію українською мовою, а пісню “Heilig ist der Herr” (“Господи пресвітлий”) і колядку “Stille Nacht, heilige Nacht” (“Тиха ніч, свята ніч”) німецькою мовою. За розповідями

керівника та диригента Івана Кушніра у своєму виступі-подяці голова "Союзу українок" Ярослава Філь наголосила: "...Я горда за "Лемковину", що принесла стільки приємних хвилин українським емігрантам... І не тільки емігрантам".

Кожна з концертних поїздок "Лемковини" відіграє велику роль у популяризації культури українського етносу. Важливою подією були виступи на трьох світових конгресах світової федерації лемків, що проходили у Львові, Івано-Франківську та Києві. Капела "Лемковина" зі Львова пропагує лемківську пісню безкорисливо, не перетворюючи пропаганду своєї культури в бізнес.

Найкращі роки свого життя поклав на вівтар Лемківщини художній керівник хору, диригент заслужений працівник культури України Іван Кушнір. 23 роки він наполегливо керував цим колективом: підбирав репертуар і поголосники, проводив активну роботу зі солістами та оркестром, працював над якістю голосів хористів. У книзі відгуків хорової капели "Лемковина" лемко за походженням, письменник та громадський діяч Іван Желем написав: "Невтомний працелюб і педагог, він систематичною наполегливою працею з хористами зумів за короткий час вивести колектив на високий мистецький рівень. Іван Кушнір домагається такої інтерпретації лемківських співанок, яка є їх високохудожньою автентичністю" (1986 р.)

Після Івана Кушніра з 1998-го по 2000 рік із колективом працював молодий фахівець своєї справи Роман Стефанко. Під його орудою хор виступав на першому міжнародному фестивалі фольклору "Юнеско-Україна" у Львові, в Києві та інших містах.

Незабутнім для хористів є період, коли керівником у 2000 році став Володимир Льорчак – досвідчений диригент, фахівець у галузі музичної культури. На жаль, він недовго очолював "Лемковину". У червні 2001 року передчасно відійшов у вічність.

У даний час хорову капелу "Лемковина" очолює диригент Марія Мельник – високопрофесійний фахівець, колишня солістка даного колективу. У 2002 році при капелі було створено танцювальну групу, яку очолив молодий хореограф, нащадок лемківської родини Олег Копильчак. У її репертуарі 12 народних лемківських танців. Це "Обертан", "Кивавий", "Чардаш" та ін. Кроки, рухи й інші танцювальні фігури Олег Копильчак записував від старшого покоління лемківських родин, а звідси впливає збереження автентичного мистецтва, яке перенесено на сцену в супроводі хору та оркестру, до складу якого входить скрипка, контрабас, цимбали, сопілка, баян. Упродовж років у колективі співають люди різного віку, різних професій. Відрадно, що постійними учасниками хору "Лемковина" є заслужена артистка України Галина Гавриш та професор Львівської національної музичної академії ім. М.Лисенка Володимир Ігнатенко.

На одній з "Лемківських ватр", що проходять на теренах Польщі та в Україні на Тернопільщині, відомий діяч Теодозій Старак висловився так: "... "Лемковина" відкрила українцям всього світу та іншим народам виняткову красу й багатство лемківської пісні. Вона підтримувала дух відірваних від отчого краю, від своїх зелених гір лемків, розкиданих по всьому світу, не давала їм забути, хто вони, закликала берегти їх етнічну оригінальність, культурне багатство, звичаї та традиції" (запис автора).

Таким чином, діяльність хорової капели "Лемковина", якій у 2005 році виповнилося тридцять п'ять років, увесь період своєї творчості позитивно впливала та продовжує впливати на творчу активність учасників, вона підтримувала і продовжує підтримувати національно-патріотичний дух людей, продовжує лунає у світовому та вітчизняному теле- й радіоефірі. Мистецькі здобутки львівської "Лемковини" зміцнюють фундамент музичної культури краю, що складає основу для утвордження її авторитету як в Україні, так і в Європі.

Репертуар народної хорової капели “Лемковина”:

Вокальні твори сучасних поетів та композиторів

Пам'ятаю свій рідний край	сл. В. Хомика, муз. І. Майчика
Туга за Карпатами	сл. В. Хомика, муз. Т. Дичко
Ми тут зросли	сл. П. Карманського, муз. І. Майчика
Засяло сонце золоте	сл. С. Пилипенка, муз. І. Недільського

Українські та лемківські народні співанки

Чом, чом, земле моя	обр. Б. Дерев'янка
Чуєш, брате мій	обр. К. Стеценка
Колись, дівчино мила	сл. Б. Лепкого
Там під Перемишлем	пісня УСС
Пісня сотні “Хріна”	пісня УПА
Ставок заснув	обр. Г. Пфейль
Бистра вода	обр. М. Колесси
Долина, долина	обр. М. Колесси
За горою, за лугом	сл. О. Маковей, муз. Ф. Колесси
Лемківська колискова	обр. А. Кос-Анатольського
Зашуміли ліси	обр. І. Майчика
Ой зацвіли фіялочки	обр. С. Людкевича
Стелися, барвінку	обр. Г. Давидовського
Ой там, за Дунаєм	обр. Є. Козака
Ой. Бескиди мої	обр. І. Майчика
Ой верше, мій верше	обр. Я. Полянського
Сидит пташок	обр. Я. Полянського
Дівча, рушай собом	обр. В. Флиса
Чиє ж то полечко	обр. А. Кос-Анатольського
Здалека-сме приїхали	обр. Я. Баранецького
Юж мелем	обр. Є. Козака
Ліщина, ліщина	обр. С. Людкевича
Як я сіно грабала	обр. Б. Дрималика
Гей, до нас, хлюпці, до нас	обр. Я. Ярославенка
Не хвалюся	обр. А. Кос-Анатольського
Фурман я сой	обр. Я. Баранецького
Ой, чи підеш	обр. А. Кос-Анатольського
Горіла липка	обр. А. Кос-Анатольського
А ти, дівча, як ся маш	обр. Я. Задає
Малам сой фраїра	обр. М. Гайворонського
Ой коби я біду знала	обр. Я. Полянського
Горами, волоньки	обр. М. Дацка
Зозуленька кукає	обр. І. Мороза
Заграй мі, гудачку	обр. А. Кос-Анатольського
Гори мої, гори	обр. С. Котенка
Коломийки	обр. А. Гнатишина
Дармо, Янчик	обр. Ю. Маєвського
Браю дівча лан	обр. Л. Горової
Котилися два колеса	обр. І. Машієвського
Під облачком	обр. І. Задора
Як смішов з Дебрецина	обр. Г. Верети
Ей крочком, коні, крочком	обр. Я. Трохановського
Ей, приїд до нас, шугаю	обр. Ю. Цимбора
Старі бабі дати граблі	обр. М. Дацка
Не буду ся женив	обр. Я. Полянського
Серед села росла грушка	обр. Р. Цися
Вертай, дівча	обр. І. Майчика
В гаю зелененькім	обр. М. Гринишина
Як я сіно грабала зелене	обр. Б. Дрималика
Горі Шарішом	обр. Я. Полянського
Вшитися поля зазеленіли	обр. А. Кос-Анатольського
Зродилися терки	обр. Т. Хахая
Дунаю, Дунаю	обр. Р. Соболевського
Я до леса не піду	обр. Р. Соболевського
Чом ви дружки не співате	обр. М. Соболевського

Там, за лісом	обр. М. Гайворонського
То не я катину ламала	обр. І. Майчика
Дармо ви мя, мамко	обр. М. Дашка
Не буду ся женив	обр. М. Дашка
Широкее болонячко	обр. Д. Січинського
Співайте дівочки	обр. Ф. Колесси
Гей вечер. Боже. вечер	обр. Я. Баранецького
Моя мила шудре-дудре	обр. І. Майчика
Нич не маме	обр. Є. Козака
Мила моя, мила	обр. А. Кос-Анатольського
Гей, Янічку. оженся	обр. Р. Соболевського
На височкій горі	обр. М. Дашка
Зелена ліщина	обр. А. Кос-Анатольського
Такий єс, Янічку. як ружа	обр. І. Майчика
Што я би робив без тебе	обр. І. Мацієвського
Під облячком	обр. Я. Трохановського
Ей. крочком. коні	обр. Я. Трохановського
Наша Анничка	обр. Я. Трохановського
Повідав мі милим	обр. І. Майчика
Там пониже селечка	обр. Я. Полянського
Ой ми, яко ми	обр. Є. Козака
Жаль мі, жаль	обр. І. Майчика
Ой у саду	обр. М. Гайворонського
Чи ти підеш. чи не підеш	обр. Б. Дрималика
Бодай та корчмичка	обр. Б. Дрималика
Чис ж то полечко	обр. Б. Дрималика
Полетів бим на край світа	обр. Є. Козака
Мала баба Михала	обр. М. Колесси
Дай ня, мамко	обр. Є. Козака
Як єм била ище мала	обр. Я. Ярославенка
Не хвалюся	обр. Я. Ярославенка
Кед ми пришла карта	обр. К. Стеценка
Як я жала ярец	обр. Я. Трохановського
В калиновім лесе	обр. С. Людкевича
Боже мій миленький	обр. Я. Баранецького
Бодай та корчмичка	обр. Я. Баранецького
Цне мі ся за тобом	обр. В. Льорчака
Ой на Івана на Купала	обр. І. Бідака
Ой. ти старий сиваку	обр. Є. Козака
Чом же ти мене не закликала	обр. В. Льорчака
Ой верше. мій верше	обр. М. Гайворонського
Добрі тому коса косит	обр. Я. Полянського
Де-с бив. Янічку	обр. І. Майчика
Фурман	обр. А. Кос-Анатольського

Колядки та шедрівки

Новий рік біжит	аранжув. М. Мельник
Чудесна зірка	обр. М. Мельник
Срібні сани	сл. Б.-І. Антонича, муз. В. Жданкіна, аранж. В. Льорчака
Бив святий вечер	обр. В. Барвінського
Дивися новина	обр. К. Стеценка
Спас нам родився	обр. В. Матюка
Не плач Рахиле	обр. В. Матюка
Земле юдейська	обр. С. Стельмашука
Хто там на дорозі	обр. С. Стельмашука
Христос родився	обр. С. Дорундяк
У надії Божа мати	обр. В. Льорчака

Лемківські народні пісні з танцями

Ей крочком, коні, крочком	обр. Я. Трохановського
За поляком чорна роля	обр. Я. Трохановського
Не мам нич	обр. М. Дашка
Малам сой фраїра	обр. М. Гайворонського

Ой ця підеш, ци не підешобр. Б. Дриматика
На нашій оборі красьні граютьобр. А. Кос-Анатольського

Хорові твори на слова Т. Г. Шевченка

Садок вишневиймуз. А. Вахнянина
Світе тихиймуз. Д. Котка
Орися ж ти, моя нивомуз. М. Лисенка
Учітєся, брати моїмуз. А. Кос-Анатольського
Думи моїмуз. Є. Козака
Реве та стогнемуз. В. Косенка
Заповітобр. Л. Ревуцького
Сонце заходить, гори чорніютьмуз. В. Іконника
Ой стрічечка до стрічечкимуз. І. Шамо
Над Дніпровою сагоюмуз. С. Стельмашука
Вітер з гасм розмовляємуз. Д. Коханського
Зоре моя, вечірняямуз. М. Леонтовича
Лічу в неволімуз. Д. Січинського
Закувала зозуленькамуз. С. Людкевича
Ой чого ти почорніломуз. Л. Ревуцького

Духовні твори

Благослови, душе моя, Господамуз. А. Гнатишина
Єдинородний, синумуз. М. Вербицького
Святий Божемуз. А. Гнатишина
Аллилуямуз. М. Вербицького
Їже Херувимимуз. М. Вербицького
Щоб Царямуз. О. Горещького
Отця і синамуз. М. Вербицького
Свят, свят!муз. М. Вербицького
Достойно єстьмуз. Д. Бортнянського
Благословенмуз. К. Стеценка
Ми бачили світло істиннемуз. М. Ярославенка
Нехай наповняться уста нашімуз. А. Веделя
Єдин святмуз. А. Гнатишина
Буде ім'я Господнємуз. Д. Бортнянського
Хваліте Господамуз. М. Вербицького
Їже Херувимівмуз. Д. Бортнянського
Ангел сповістивмуз. М. Вербицького
Отче нашмуз. Д. Бортнянського
Отче нашмуз. А. Веделя
Тобою радуєтьсямуз. М. Вербицького
Щоб Царямуз. Д. Бортнянського
Тебе в піснях славимомуз. М. Вербицького

1. Павлюк С. Лемківщина. Т. 2. – Львів, Інститут народознавства НАН України, – 2002. – С. 214.
2. “Десант в Криму”// газ. “За вільну Україну”, 31 березня 1992р.
3. Кальченко С. Обробки народних пісень Лемківщини. Кн. Стиль Миколи Колесси в хорових обробках народних пісень Полісся, Гуцульщини, Лемківщини. – Дрогобич: Коло, 2003. – С. 45.
4. Хай М. “Спосіб звуковидобування – основний стилеутворюючий чинник народно-виконавської манери співу”// Музика Бойківщини. – Дрогобич, 2002. – С. 79.

The main aim of this article is to show the process of becoming and the art achievements of the choir “Lemkovyna” in the historic development. The role of the choir in the lemky's song culture traditions guardings is defined. The catalogue of choir repertoire in different genres (different folk songs, Christmas songs, clerical original compositions, vocal compositions of the modern composers, based on Shevchenko's poems compositions) is given.

Key words: Lemky, choral art, folk song.